

ת"פ 19534/08/14 - מדינת ישראל נגד אריה לינקר

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 19534-08-14 מדינת ישראל נ' לינקר

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אריה לינקר

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דנית שושן

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד בן מעוז מטעמו של עו"ד ארי שמאי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982, ואיומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי המפורט בכתב האישום, בעת הרלוונטית שימש מר רונן ביטי (להלן: "המתלונן") כנציג גבייה מטעם רשות האכיפה והגבייה, ומר אריאל אביטל (להלן: "אריאל") שימש כמנהל התפעול במשרד "ביטי שירותים משפטיים".

ביום **7.1.14** בעקבות חוב של הנאשם, עיקל המתלונן יחד עם אחר את קטנועו של הנאשם במסגרת מילוי תפקידם כדין.

ביום **24.2.14** התקשר הנאשם למתלונן באמצעות אחד ממכשירי הטלפון הנייד שברשותו ואמר לו "אני אזיין אותך אני אלך איתך עד הסוף". בנסיבות אלה, ניתק המתלונן את השיחה.

בהמשך התקשר שוב הנאשם למתלונן באמצעות מכשיר טלפון נייד אחר ואמר לו "אני אתפוס אותך אני אעקור לך את האף מהגולגולת" והמתלונן ניתק בשנית את השיחה.

בהמשך התקשר הנאשם לטלפון שבמשרד, ומשזיהה המתלונן את קולו- ניתק את השיחה.

משהתקשר הנאשם בשנית ענה לו אריאל, או אז ביקש ממנו הנאשם שיעביר לו את המתלון ומשסירב אריאל לבקשתו אמר לו הנאשם "אני אפתח אותך אני אזיין אותך אני אבוא אליך"

בהמשך התקשר הנאשם למשרד מספר רב של פעמים באופן שיש בו כדי לפגוע, להפחיד להטריד ליצור חרדה או להרגיז שלא כדין.

בנסיבות אלה משהתקשר המתלון לנאשם אמר הנאשם למתלון "אני אבוא אליך ואני אוציא לך את שתי העיניים".

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע בגינו ויפנה לצורך קבלת תסקיר, כאשר אין הסכמה לעניין העונש.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום **14.7.16** עולה כי הוא בן 43, גרוש ואב לשלושה ילדים- בגילאי 13, ותאומות בנות 9.

סיים 12 שנות לימוד ובעל תעודת בגרות חלקית. שירת שירות צבאי מלא, כאשר גויס כלוחם ולאחר פציעה הועבר לעבודה משרדית בחיל המודיעין ושחרר כעורך עיתון צבאי, וכיום עובד בחנות שבבעלות אביו לחלקי חילוף לרכב, ובנוסף מתפרנס כמוזיקאי.

לאחר שחרורו מהצבא עבר ללמוד עיצוב בחו"ל במשך שנתיים ועבד בעבודות מזדמנות, עבד וטייל בעולם לסירוגין ותיאר תחילת עיסוק במוזיקה אלקטרונית.

בשנת 2001, לקראת נישואיו, החליט לבנות את חייו בארץ, התפרנס בעיקר מעיסוקו כמוזיקאי עצמאי, אך באותה שנה נפצע בתאונת דרכים ומאז מטופל תרופתית במרפאת כאב וצורך קנאביס רפואי באישור לטיפול בכאבים כרוניים מהם סובל.

הנאשם תאר כי פציעתו בתאונה גרמה לרגרסיה במצבו התפקודי והמשפחתי, הוא הפסיק לעבוד, וכשנה לאחר מכן החל בתהליך גירושין מורכב טעון וקונפליקטואלי.

כ-4 שנים לא עבד, התגורר אצל אביו ונעזר בו, ובהמשך החל לעבוד עמו בעסק שבבעלותו של האב וחזר לתפקד כמוזיקאי.

ממכתב המלצה שהציג לשירות מטעם מנהל תחום האירועים והמוזיקה ברמת השרון ששיתף עמו פעולה בפרויקטים שונים בתחום התרבות והאמנות עולה כי הנאשם מוערך כאדם רציני, מקצועי ואדיב, עם יחסי אנוש ודפוס התנהגות ראוי להערכה. ממכתב המלצה נוסף עלתה הערכתו כאדם מסור, מקצועי, חרוץ ואחראי, בעל מוסר עבודה גבוה ויחסי אנוש מעולים.

בהיותו בן 28 נישא והתגרש כעבור כ-10 שנים בגירושין סוערים, ועדיין עסוק בפגיעה שחוזה בעקבותיהם. ציין כי

בעקבות קשייו הרגשיים על רקע הזה- פנה לפסיכולוג, טופל מספר חודשים ועזב על דעת עצמו לאחר שחש הטבה מסוימת.

לו ולגרושתו משמרת משותפת על הילדים, והוא משלם מזונות כנדרש.

תאר את הקשר עם ילדיו כחם ותומך ואת הקשר עם גרושתו כתקין כיום, חרף סכסוכים בעבר, כשלדבריו הם יודעים על הסתבכותו בפלילים.

הנאשם הינו הבכור במשפחת מוצאו ולו אחות צעירה ממנו. הוריו התגרשו בהיותו כבן 10, ולאחר הגירושין הוא ואחותו נשארו להתגורר עם האב בתל אביב.

ההורים ניהלו מערכות יחסים זוגיות עם בני זוג אחרים, נישאו והתגרשו בשנית.

לנאשם שתי אחיות למחצה נוספות. אביו כבן 68, עצמאי, בעל עסק לחלקי חילוף לרכב, בעבר לקה באירוע מוחי ומאז מוגבל בתקשורת ומתקיים מקצבת נכות מאת המוסד לביטוח לאומי, ואמו כבת 60, עמה מצוי בנתק מזה כ-5 שנים, ולא ידוע לו על מצבה, כשהסיבה לכך לא ברורה.

מתאר קשר הדוק עם אביו איתו עובד וקשר רחוק יותר עם שאר בני המשפחה.

מעיון בגיליון רישומו הפלילי עולה כי לנאשם 3 הרשעות קודמות מהשנים 2005, 2012 ו-2015, בגין עבירות בתחום האלימות ונהיגה פוחזת של רכב, שם נדון לעונשים שונים.

על רקע זה לשירות הכרות קודמת עם הנאשם משנת 2005, אולם בחלוף הזמן לא נשמר המידע אודותיו בשירות.

בנוסף, מוכר לשירות משנת 2015 במסגרת הליך לעונש בגין עבירה של הטרדה באמצעות מתקן בזק שביצע בפברואר 2013.

אז- העריך השירות כי במצבים קונפליקטואליים הנאשם מתקשה לשלוט על כעסיו ודחפיו התוקפניים ונוטה להגיב באופן אימפולסיבי ופוגעני בסובבים אותו מבלי שהוא מודע להשלכות התנהגותו עליו ועל הסביבה.

בקשר עמו, נטה להציג פסאדה חיובית והשינוי שעורך בכוחות עצמו באורח חייו, ממעיט להתייחס לבעיית האלימות בהתנהגותו, ועל כן נמנע שם השירות מהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו והומלץ על הטלת מע"ת שיהווה עבורו גבול ברור מהישנות ביצע עבירות נוספות בעתיד לצד הטלת פיצוי למתלונן. לבסוף הושת שם על הנאשם מע"ת למשך 3 שני לצד פיצוי למתלונן.

בהתייחסותו לעבירות דנן- תאר באופן מלא ומפורט כי ברקע לביצוען עמד עיקול אופנוע ע"י המתלונן והפרתו את ההסכמה המילולית ביניהם כי האופנוע יובל למגרש רכבים באופן שימנע מהנאשם לשלם את הוצאות הגרירה.

ציין כי ביקש מהמתלונן לנסוע על האופנוע שלו ולצורך כך מסר לו את קסדתו. כשהגיע הנאשם למגרש על מנת להחזיר את אופנועו, הבין כי עליו לשלם את הוצאות הגרירה בניגוד למה שסוכם עם המתלונן, ונכח לדעת שקסדתו אינה נמצאת.

על רקע זה התקשר למתלונן פעמים רבות על מנת לבקש ממנו להשיב לו את הקסדה, אולם לא נענה והגיב באופן תוקפני לאחר שהותקף מילולית בעצמו בטלפון ע"י המתלונן.

הנאשם הכחיש התנהלות בעייתית מול שותפו של המתלונן, וכן שלל חלק מאמירותיו כפי שהוצגו בכתב האישום המתוקן.

הנאשם התקשה לקחת אחריות מלאה על מעשיו, והתקשה להכיר בחומרת התנהגותו, נטה לטשטש ולמזער את הפסול שבה והנזק שגרם בהתנהגותו למתלונן.

לצד זאת, ביטא צער וחרטה מילוליים כנראה מתוך הבנה כי מצופה לכך.

הנאשם ציין כי מלבד פגישתו במתלונן בבימ"ש אז לדבריו שוחח עמו בנועם, לא מתקיים קשר מסוג כלשהו ביניהם, ושולל עיסוק או מחשבות נקמניות כלפיו.

מסר כי הפיק לקחים מאז ביצוע העבירה, מבין כי במצבי לחץ ודחק עליו לנהוג באופן מווסת יותר ולשלוט בכעסו ולפעול באפיקים חוקיים לפתרון בעיות.

הדגיש כי בעיתיו הנוכחי משקיע מאמצים וכוחות בתפקוד תקין, כאשר קשייו בעבר היו על רקע מצוקה מתמשכת ועמוקה שחש בעקבות הגירושין המורכבים, וכיום עסוק בבניית חייו העצמאיים ורצון לנהל אותם באופן תקין ובהתאם לחוק.

שלל צרכיו בטיפול וכן מסר כי מתקשה להתחייב לביצוע עונש בדמות של"צ בשל קשייו להתפנות מעיסוקיו בחייו לצורך כך. הביע נכונות לפצות כספית על מעשיו בהתאם ליכולתו הכלכלית.

התרשמות השירות היא כי מדובר באדם שחרף קשייו מגיל צעיר במישור הרגשי והמשפחתי - ערך מאמצים לתפקד באופן תקין ולהשתלב במסגרות.

תאר את תקופת העבירה בחייו כמשברית ומאופיינת במצוקה עמוקה ומתמשכת שלוותה גם בחוויית פגיעה בדימוי העצמי והגברי ותפקוד ירוד במישורי חייו השונים.

להערכת השירות, במצבים בהם הנאשם חש מושפל וחסר אונים הוא נוטה לפעול באופן אימפולסיבי ובלתי מווסת. הוא מורתע מההליך הפלילי, אם כי מתקשה להתבונן בחלקים באישיותו התורמים להתנהלותו הבעייתית, ועל כן אינו מביע מוכנות להשתלב בהליך טיפולי.

עם זאת, כיום נראה כי משתדל לשמור על אורח חייו ותפקוד תקינים ונמנע מהסתבכויות נוספות בפלילים.

בבואו של השירות להעריך את גורמי הסיכון בעניינו של הנאשם- נשקלו צמצום האחריות בעבירות, קשייו בוויסות עצמי ומאפייניו האימפולסיביים במצבים קונפליקטואליים, העדר מוטיבציה לטיפול בדפוס התנהגותו האלימים, והעדר הכרה בדפוסים אלה.

על גורמי הסיכון לשיקום- מנה השירות את יכולתו לקבל על עצמו אחריות לתפקידים משמעותיים ביחס למשפחתו, את דיווחו כי חולל שינוי בהתנהלותו ונכון לקיים אורח חיים תקין, והעובדה כי מאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

לאור האמור, התרשם השירות כי קיימת מסוכנות ברמה נמוכה בעניינו ובמידה הצפויה להיות אף היא נמוכה. בנסיבות אלה, לא נוצר פתח להתערבות שיקומית, ואין השירות יכול לבוא בהמלצה לעניין צו של"צ או צו מבחן. עם זאת, מעריך השירות כי כיוון שהנאשם מורתע מההליך המשפטי, מקיים אורח חיים מתפקד וממלא תפקידים אחראיים כאב וכמפרנס ומחזיק בעמדה בעייתית ביחס לאחריותו למעשיו- יש לעודד תפקודו באמצעות הארכת עונש המע"ת בעניינו, והטלת פיצוי כספי משמעותי.

4. בטיעוניה לעונש טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם יליד 1973, שלחובתו הרשעות קודמות משנת 2005 בין היתר בגין תקיפה סתם והפרעה לשוטר, ומשנת 2012 בגין איומים וניסיון לתקיפה סתם.

מההרשעה האמורה תלוי ועומד בעניינו מאסר מותנה בר הפעלה בן 3 חודשים. ההתחייבות שהושתה עליו בגז"ד האמור הסתיימה רק שלושה ימים לפני ביצוע העבירה בתיק הנוכחי .

בנוסף, לחובתו הרשעה מנובמבר 2015 בגין עבירה זהה, שם הושת עליו מע"ת ופיצוי.

הנאשם איים והטריד את המתלונן על רקע עיקול קטנוע הנאשם במסגרת מילוי תפקידו כדין.

הערכים המוגנים בעבירת האיומים ובעבירת ההטרדה באמצעות מתקן בזק הינם זהים והם הגנה על שלווה נפשו של הפרט, הפרטיות שלו וחירותו , כמו גם הגנה על תחושת הביטחון האישי של הפרט , שלא יופנו נגדו מלל מאיים או התנהגות מאיימת שיהיה בה כדי להפחידו או להקניטו.

הואיל והאיומים וההטרדה הופנו כלפי עובד ציבור -פגע הנאשם גם בערכים המוגנים של אבטחת תקינות פעולת הרשות ושמירה על הסדר הציבורי, פגע בכבודו של עובד הציבור והצורך לספק הגנה לשלומם של עובדי הציבור.

בהתנהגות הנאשם יש משום זלזול והתרסה בחוק והן בפגיעה בעובד הציבור כבן אדם ולפיכך יש להחמיר בענישה.

על בית המשפט להסתייג מהתנהגות בריונית כגון זו שהפגין הנאשם במקרה דנן.

מתחם העונש הינו בין מע"ת ל-10 חודשים בפועל וכן ענישה נלוות.

בעניינינו, מדובר בנאשם שלא נרתע מעונשים קודמים שהושתו עליו וביצע את המעשים 3 ימים בלבד לאחר שהתחייבות הסתיימה, וכאשר עדיין מרחף מעליו מאסר מותנה בר הפעלה.

הנאשם ביצע את המעשים כאשר עומד ותלוי כנגדו תיק נוסף בעבירה זהה שבענייניו ניתן גזר דין רק בנובמבר 2015.

התסקיר שהתקבל בענייניו שלילי, כאשר הקשר בין תוכנו לבין ההמלצה בסופו מנותק.

מהתסקיר עולה כי הנאשם לא לוקח אחריות, שלל חלק מהאמירות בכתב האישום המתוקן ומכחיש התנהלות בעייתית מול אריאל.

הנאשם השליך אחריות על המתלונן, ומוסר שהגיב רק לאחר שהותקף מילולית בעצמו.

הנאשם מתקשה להכיר בחומרת מעשיו, ממזער ומטשטש את הפסול בהתנהגותו ואת הנזק שגרם. להערכת השירות במצבים מסוימים הנאשם נוטה לפעול באופן אימפולסיבי ובלתי מווסת, אינו מביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי, ומתקשה להתחייב לביצוע של"צ.

בסופו של דבר, השירות מתעלם מכל הנאמר בתסקיר ורק על מנת לעודד את הנאשם - ממליץ על הארכת מאסר מותנה ופיצוי.

נפסק לא אחת כי על בית המשפט היושב בדין לתת דעתו לשיקולים הכוללים של ההליך הפלילי וביניהם לעניינים של שירות המבחן אינו מופקד עליהם, מפנה לרע"פ 10524-09, או לרע"פ 4719-13 ולע"פ 344-81.

לאור האמור, יש להשית על הנאשם ענישה בשליש העליון של המתחם, בנוסף להפעלה במצטבר של המאסר המותנה, למאסר מותנה, קנס ופיצוי.

לעניין הפיצוי- כאשר אדם נופל קורבן למעשה הטרדה, דוגמת אלה שביצע הנאשם, משתבשת שגרת יומו, הוא חש פגיעה, ויש חשיבות רבה במתן פיצוי למתלונן.

לעומת זאת, טען ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש כי יש לאמץ את המלצת התסקיר, כיוון שמדובר בתיק איומים ברף התחתון של החומרה.

מדובר באיומים שתוך כדי כמה שיחות טלפון ארוכות מגיעות לכדי איומים בעידנא דריתחא, ומהאוירה של תוכן הדברים, כשבסופו של דבר הצדדים נפגשו ושום דבר לא קרה.

הגם שמדובר בהתנהגות לא נאותה, לא כל שכן כלפי עובד ציבור, הרי שלא מדובר בחומרה גבוהה.

על הענישה להיות בהתאם, ולא למאסר אפילו בעבודות שירות, קל וחומר לאור המלצת התסקיר.

מהתסקיר עולה כי הנאשם מטפל באביו החולה, נכה מאה אחוז בן שבעים.

לנאשם 3 ילדים, עבר הליך גירושין כואב, ועל כן דעתו הייתה מוטרדת ומוסחת בשל כך.

הנאשם שלל טיפול בפני השירות, אולם אין לו זמן לכך, לא רצה להיות צבוע, ונסיבות המקרה לא מצדיקות קבלת טיפול אינטנסיבי במשך זמן ממושך.

מדובר בנאשם שבתקופה מסוימת בחייו, כתוצאה מלחצים ומועקות פעל כפי שפעל ומאז שנתיים וחצי הוא מטפל באביו ומטפל בילדיו, והמקרה לא שב על עצמו.

הוא מצטער על המקרה, זאת התנהגות שלא מאפיינת אותו.

מהתסקיר עולה כי הוא לקח אחריות, הצטער, וסייג רק חלק מזערי מכתב האישום.

נקבע כי הסיכון להישנות התנהגות דומה פחת, כי הוא מקבל אחריות לתפקידים משמעותיים בחייו ביחס למשפחתו, וחולל שינוי בהתנהגותו גם לפי הרישום הפלילי.

אין במקרה זה שום איום קונקרטי ומפחיד שיכול לצאת אל הפועל.

כמו כן הנאשם לא אמר שלא יוכל לבצע של"צ- אלא הוא סבר שמדובר בעבודות שירות. אין לנאשם כל בעיה לבצע של"צ ופיצוי למתלונן.

הנאשם לוקח תרופות מרובות לכאבים, בעקבות תאונה שהייתה לו.

בנוסף, לנאשם רשימת חובות בהוצאה לפועל על סך 353 אלף שקל, כך שככל שישלח לעבודות שירות וודאי שמצבו יהיה קשה מאוד. הנאשם משלם מזונות, מפרנס ובעל במשמורת מלאה על ילדו.

בחלוף זמן של שנתיים וחצי לא שב הנאשם על מעשיו, ונוכח נסיבותיו האישיות יש לאמץ את המלצת התסקיר ולהאריך את המע"ת לצד פיצוי למתלונן, ולכל היותר להשית עליו של"צ.

הנאשם הוסיף כי הוא בן 43. הקשר עם אמו ניתק בהיותו כן 10 ואביו חולה לאחר שקיבל אירוע מוחי, והוא מטפל בו מאז.

לפני כחמש שנים נקלע למשבר משפחתי מול אשתו וחיו החלו להסתחרר, ובין היתר התגרש וחלק מרכושו עוקל. מתחרט ומתנצל על הדברים שאמר למתלונן.

היה בטיפול בעקבות הליך הגירושין שעבר. מתעסק במוזיקה ובאומנות.

מתחיל דרך חדשה בחיים ולבנו יש בר מצווה בעוד כחודש.

5. דין ומסקנות

מעשיו של הנאשם מהווים פגיעה בערכים מוגנים שעניינם שמירה על ביטחונו האישי של הפרט, כבודו, שלומו, ושלוות נפשו ועל זכותו שלא להיות מוטרד.

מנסיבות הקשורות בביצוע העבירות עולה כי הנאשם איים על המתלון בשיחות טלפון באומרו לו "אני אזין אותך אני אלך איתך עד הסוף" וכן "אני אתפוס אותך אני אעקור לך את האף מהגולגולת" ובנוסף "אני אבוא אליך ואני אוציא לך את שתי העיניים" ועל אריאל איים "אני אפתח אותך אני אזין אותך אני אבוא אליך".

כל זאת כאשר הוא מתקשר למתלון מספר רב של פעמים, ומטרידו.

מתחם העונש ההולם בעבירות בהן הורשע הנאשם **נע בין חודשיים מאסר בעבודות שירות לבין שנת מאסר בפועל**.

הנזק שנגרם במנסיבות אלה עניינו נפשי ורגשי לשני אנשים - המתלון והעובד במשרדו, כאשר לא אחת אך כפסע בין הטחת איומים למימושם באמצעות מעשים אלימים, לא כל שכן מקום בו מדובר באיומים חוזרים ונשנים לפגיעה בגופו של אדם, תוך הטרדות טלפוניות מרובות (**סעיפים 40ט(א)(3) ו-(4) לחוק**).

מנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות עולה כי הנאשם בן 43, גרוש ואב לשלושה ילדים קטינים, שבעברו שלוש הרשעות קודמות - **בשנת 2015** בגין עבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק בה הורשע בתיק זה (שבוצעה בתיק 2013), **ובשנת 2012** בגין עבירות איומים וניסיון לתקיפה (שבוצעה באותה שנה).

בנוסף, בשנת 2005 הורשע בגין נהיגה פוחזת, הפרעה לשוטר, ותקיפה (שבוצעו בשנת 2002) (**סעיף 40א(11) לחוק**).

יש לציין כי בגין הרשעתו בגין איומים בת"פ 38553-03-11 (שלום ת"א) - תלוי ועומד נגד הנאשם מאסר מותנה בר הפעלה בן 3 חודשים בתיק דנן (**במ/2**).

ממסמכים רפואיים שהוגשו בעניינו של הנאשם, כמו גם מהתסקיר, עולה כי מקבל קצבת נכות מביטוח לאומי בשיעור של 75%, ואף בעל אישור לשימוש בקנאביס רפואי בשל העובדה כי סובל מכאבים כרוניים בעטיה של תאונת אופנוע שהתרחשה בשנת 2010.

בנוסף, עולה כי לנאשם תיקי חוב מרובים בהוצאה לפועל, והוא בעל משמורת משותפת על ילדיו ומשלם מזונות כנדרש.

הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר ובכלל לזה את העדת המתלונן (סעיף 40א(6) לחוק).

עם זאת, מהתסקיר בעניינו עולה כי לוקח אחריות חלקית בלבד על מעשיו, טען כי המתלונן תקף אותו מילולית בטלפון, הכחיש כל התנהלות בעייתית מצדו מול שותפו של המתלונן ושלל חלק מאמירותיו כפי שהוצגו בכתב האישום המתוקן.

עוד עולה כי הנאשם התקשה להכיר בחומרת התנהגותו, נטה לטשטש ולמזער את הפסול שבה והנזק שגרם בהתנהגותו למתלונן, והגם שביטא צער וחרטה באופן מילולי- התרשם השירות כי מדובר באמירה מהשפה אל החוץ.

התסקיר בעניינו של הנאשם הינו שלילי מאוד.

לא זו בלבד כי לנאשם תנאי בר הפעלה בעבירת הטרדה בה הורשע דנן, וכי בעברו הרשעה קודמת גם בעבירת האיומים, אלא שכבר באבחון קודם בשנת 2015 התרשם השירות כי במצבים קונפליקטואליים הוא מתקשה לשלוט על כעסיו ודחפיו התוקפניים ונוטה להגיב באופן אימפולסיבי ופוגעני בסובבים אותו מבלי שהוא מודע להשלכות התנהגותו עליו ועל הסביבה.

בנוסף, התרשם אז השירות כי הנאשם נטה להציג פסאדה חיובית באשר השינוי שעורך בכוחות עצמו באורח חייו, המעיט להתייחס לבעיית האלימות בהתנהגותו, ועל כן נמנע שם השירות מהמלצה טיפולית שיקומית.

באבחון הנוכחי עדיין התרשם השירות כי במצבים בהם הנאשם חש מושפל וחסר אונים הוא נוטה לפעול באופן אימפולסיבי ובלתי מווסת. הוא מורתע מההליך הפלילי אם כי מתקשה להתבונן בחלקים באישיותו התורמים להתנהלותו הבעייתית ועל כן אינו מביע מוכנות להשתלב בהליך טיפולי, הגם שעושה מאמצים לתפקד באופן תקין ולהשתלב במסגרות ונמנע מהסתבכות נוספת בפלילים.

על גורמי הסיכון בעניינו נמנים צמצומו את האחריות בעבירות, קשייו בוויסות עצמי ומאפייניו האימפולסיביים במצבים קונפליקטואליים, העדר מוטיבציה לטיפול בדפוסי התנהגותו האלימים, והעדר הכרה בדפוסים אלה.

גורמי הסיכון לשיקומו של הנאשם הם יכולתו לקבל על עצמו אחריות לתפקידים משמעותיים ביחס למשפחתו, דיווחו כי חולל שינוי בהתנהלותו ונוכן לקיים אורח חיים תקין, והעובדה כי מאז ביצוע העבירות לא נפתחו נגדו תיקים נוספים.

הערכת השירות היא למסוכנות ברמה נמוכה ובמידה הצפויה להיות אף היא נמוכה.

יש לציין כי טענותיו בדבר קשייו בעטייה של תקופה משברית על רקע גירושיו, באופן שיש בו כדי להשליך על ביצוע העבירות, אינן עולות בקנה אחד עם העובדה כי ביצע עבירות אלימות כבר בשנת 2002, שנים רבות טרם גירושיו.

עם זאת, ניכר כי משנת 2002 ועד לשנים האחרונות, במשך תקופה ארוכה, לא היה הנאשם מעורב בפלילים כלל באופן המעיד כי אין מדובר בהתנהגות המאפיינת את אורחות חייו- הגם שכאמור הופיעה בעברו, כאשר התנהגותו האלימה בשנים האחרונות נובעת מתקופת המשבר האמורה שחווה בשל הליך גירושיו מאשתו, הליך שלוה באמוציות מרובות ומצוקה של ממש מצד הנאשם.

כמו כן את סירובו של הנאשם לביצוע של"צ ניתן להבין על רקע בעיותיו הכלכליות, היותו משלם מזונות ומפרנס את ילדיו, לצד קיומם של חובות גדולים במסגרת הוצל"פ.

בנוסף הנאשם הודה והביע חרטה וצער על מעשיו, אף בפני בימ"ש, וניכר כי הפנים את חומרת מעשיו ובעל מוטיבציה לעלות על דרך הישר.

בנסיבות אלה, נוכח מכלול השיקולים, מצאתי כי יש לבכר בעניינו של שיקולי השיקום לפי סעיף 40ד(א) לחוק ולהשית את עונשו ברף התחתון של מתחם הענישה, להאריך את התנאי בר ההפעלה בעניינו לצד הטלת פיצוי כספי למתלונן.

6. לפיכך, הריני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מוארך מאסר מותנה בן 3 חודשים מת"פ 38553-03-11 (שלום ת"א) בשנתיים נוספות.

ב. פיצוי למתלונן בסך ₪ 2,500 לשישולם עד ליום 1.12.16.

ג. קנס בסך 250 ₪ לשישולם עד ליום 1.1.17 או 15 ימי מאסר תמורתו.

7. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ו' אב תשע"ו, 10 אוגוסט 2016, במעמד הנוכחים.